

Beau Rivage

(Two Faces Of Murder)

Thriller in drie bedrijven

door

GEORGE BATSON

vertaling

S. Strooker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BEAU RIVAGE - TWO FACES OF MURDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GEORGE BATSON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1961 BY George Batson
Copyright renewed: © 1989 by Paul P. Heffernan

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

CORA MAYHEW

JENNY

GERALD COLBY

HARRIET COLBY

TRACEY COLBY

MAX

MYRA COLBY

FARRAR

DECOR:

Wordt boven elk bedrijf apart aangegeven.

PLAATS VAN HANDELING:

De salon van het oude huis op de suikerplantage Beau Rivage, in het oliegebied van Louisiana.

TIJD:

Heden.

EERSTE BEDRIJF

De salon van het oude plantagehuis is groot en donker en stijlvol ingericht. Er heerst een broeierige, bijna tastbare atmosfeer. Deuren in toog, midden achter, komen uit op de ruime, onverlichte hall. Rechts van het toneel, enigszins haaks op de kamer is een wand met ramen, over de hele lengte, met aan het eind daarvan openslaande deuren. De ramen zijn stuk voor stuk bedekt met een soort houten rolluiken (eventueel kunnen gordijnen gebruikt worden). De luiken voor de openslaande deuren moeten praktisch zijn voor opkomsten en afgangen. Links, in het midden van de muur is een deur, recht tegenover de zaal, die naar de wijnkelder leidt, beneden. Links van de deur loopt de wand nog een stukje door. Het interieur van de kamer is grotendeels Victoriaans. Bij de openslaande deuren staat een bureau, met rechts daarop een kleine lamp en links een kandelaar. Er staat ook een telefoon op, een sigarettendoos en er ligt een stapel post. Voor het bureau staat een sofa naar de zaal gekeerd. Er staat een tafeltje voor. Rechts van de toog naar de hall is een bar, gemaakt van een antiek buffet. Boven de bar hangen twee pistolen, met parelmoeren handvaten, door twee zwaarden geflankeerd. Boven de schoorsteen hangt een portret van de oude John Colby, die zijn fortuin heeft gemaakt aan het eind van de vorige eeuw. Een grote gemakkelijke stoel staat tegenover de sofa. Vooraan links, links van de kelderdeur, staat een stoel met een rechte leuning en smalle armleuningen. Links van deze stoel staat een klein tafeltje waar het breimandje en de sigarettendoos van Harriet Colby op staan. Deze tafel is zo geplaatst, dat men er bij kan als men op de drempel van de wijnkelder staat.

Het is oktober, laat in de middag. Grauw licht valt door de kieren van de gesloten luiken naar binnen. Van beneden klinkt gehamer. De kelderdeur gaat langzaam open, beweegt krakend heen en weer. In het donker beneden flakkert een kaars. Het gehamer houdt op, het kraken van de deur niet. Er komt geluid rechts uit de hall.

CORA: *(achter toneel)* Hallo.. hallo, is er iemand thuis? *(ze komt op; ze is lang, in de vijftig en nog aantrekkelijk, heel elegant, ze heeft een nerveuze levendigheid, die sterker wordt na een paar borrels; zij is in het zwart gekleed)* Jenny... Jenny. *(dan hoort ze gekraak van de kelderdeur. Het gehamer begint weer, ze gaat erheen en kijkt naar beneden)* Hallo, wie is daar beneden? *(geen antwoord)* Geef eens antwoord. *(haalt de schouders op)* Ik ben het, Cora. Nou, ik ben hier

wel populair. *(ze doet de deur goed dicht, terwijl ze zich omkeert, verschijnt Jenny in de hall)* Ah, Jenny, eindelijk...

JENNY: *(zij is de huishoudster, even in de dertig. Zij draagt een zwart uniform en een hoornen bril, die niet in staat is haar knappe uiterlijk te verbergen. Haar optreden tegen Cora is gereserveerd)*

Goedemiddag, Mrs. Mayhew.

CORA: Jenny, wie is dat beneden in de wijnkelder?

JENNY: Ik geloof, Mr. Gerald.

CORA: *(terwijl het gehamer ophoudt)* Gerald? Zo hard aan het werk? Nu vraag ik je. Wat doet hij?

JENNY: Ik heb geen idee, Mrs. Mayhew.

CORA: Is de jonge mevrouw Colby al gearriveerd?

JENNY: Nee. De bus uit Port Royal komt pas om vijf uur in de stad aan.

CORA: Bus? Ik had toch zeker gedacht, dat iemand haar wel van het vliegveld zou halen.

JENNY: Dat was Mr. Gerald ook van plan, maar miss Harriet was bang dat die lange rit hem te veel zou vermoeien.

CORA: O ja? Typisch Harriet, maar je kunt rustig van mij aannemen, dat Myra hier niet met de bus komt. *(ze kijkt naar de dichte luiken)* Kunnen we die niet opendoen? Het maakt het hier zo akelig donker.

JENNY: Miss Harriet heeft ze liever dicht.

CORA: Om wat er buiten gebeurd is, veronderstel ik...

JENNY: Bedoelt u dat met Mr. Owen? *(Cora knikt)* Nee, daarom niet. Omdat anders het kleed verschiet.

CORA: Ik dacht dat ze het uitzicht op het meer buiten wilde sluiten. *(opent de luiken)* Ik neem de volle verantwoordelijkheid op me. *(ze kijkt om zich heen)* Niet dat het veel uitmaakt in deze kamer. *(ze kijkt naar buiten)* Wie is die man op de heuvel? Toen ik net de oprijlaan in kwam, ben ik bijna over hem heen gereden.

JENNY: Hij heet Max. Hij werkt hier.

CORA: Nieuwe aanwinst?

JENNY: Hij kwam hier een paar dagen geleden vragen, of er werk voor hem was. En miss Harriet vond dat we op het ogenblik best extra hulp konden gebruiken.

CORA: Ik wist niet dat ze zo'n goeie smaak had. Het is een knappe vent. *(kijkt naar boven)* Hoe is het met de oude mevrouw Colby? Ik ben hier in geen weken geweest.

JENNY: Ze rust. Vandaag is ze vrij goed.

CORA: Wacht maar tot ze mij te zien krijgt. Ik maak het beest in haar wakker.

JENNY: Zal ik gaan kijken of ze op is?

CORA: Graag. Dan is die beproeving tenminste achter de rug. Probeer

te weten te komen, in welke periode van het verleden ze vandaag vertoeft. Laatst dacht ze dat ik mijn oudtante Gertrude was. Hoogst irritant.

JENNY: *(terwijl ze in de richting van de hall loopt)* Zal ik Mr. Gerald zeggen dat u er bent? Of miss Harriet?

CORA: Doe geen moeite. Ze horen me wel. *(zenuwachtig)* Zeg, Jenny... *(Jenny blijft staan)* Die... eh... geschiedenis in de stad... Je begrijpt, hoop ik wel, dat ik daar echt niets aan kon doen. Ik stond machteloos. Het spijt me, wat er gebeurd is en dat het zo gelopen is...

JENNY: Ik ben heel blij dat het zo gelopen is. *(af. Cora gaat naar post op bureau en kijkt er aandachtig naar. Kelderdeur gaat open en Gerald komt op)*

GERALD: *(hij is dertig, knap en heeft een aristocratisch uiterlijk. Het lijkt of hij zijn kalmte zelden verliest. Zijn manier van doen is luchtig en geamuseerd. Hij heeft een fles wijn bij zich en een kaars in de houder)* Tante Cora... waar hebben we deze aangename verrassing aan te danken? *(hij blaast kaars uit en zet hem op tafeltje bij de deur)*

CORA: Ik wilde hier zijn om Myra te begroeten. Ik dacht dat het haar thuiskomst iets feestelijks zou geven. Ik ben altijd erg dol op het lieve kind geweest.

GERALD: *(geeft haar een plichtmatige kus)* Sinds zij een rijke weduwe is, meer dan ooit, nietwaar?

CORA: Ik ben hier niet gekomen om geld te lenen, deze keer niet. Trouwens, ik hield al van haar, lang voordat ze met jouw broer trouwde.

GERALD: *(naar bar)* Ja, dat weet ik. Hartsvriendinnen waren jullie...

CORA: Toen ze nog bij de boekhandel werkte, bewaarde ze altijd de nieuwste en pikantste boeken voor me... onder de toonbank. Zeg, wat deed jij eigenlijk in de kelder?

GERALD: Ik was bezig het werk van Owen af te maken. Hij was begonnen de muren met planken te betimmeren. Ik heb ook een kist sherry opengemaakt. Ik had er een vermoeden van dat je zou komen.

CORA: Dat is net iets, dat Owen gedaan zou hebben. Je gaat vooruit, m'n jongen. Ja, Myra en ik hebben veel gemeen... twee gevoelige geesten, omringd door boortorens, turf, suikerriet en afval...

GERALD: Ik heb geen medelijden met je.

CORA: Jammer. Zeg, die nieuwe knecht, die Max... Ik neem aan, dat de vorige ervandoor is?

GERALD: Ja. Hij was helemaal kapot van Owens dood, weet je.

CORA: *(gaat naar de bar en neemt de fles)* We waren allemaal gek op Owen. Maar wij zijn er toch ook niet tussenuit geknepen, toen hij

verdronk?

GERALD: Nee, wij gingen gewoon door in onze dagelijkse sleur. Behalve Myra, die ging naar New York.

CORA: Heb je haar gemist, Gerald?

GERALD: Mijn schoonzuster is een inspirerend wezen. We hebben haar allemaal gemist.

CORA: Ja, maar jij wel het meest, mijn jongen. Maar je moet het haar niet kwalijk nemen. Ze moest hier wel weg.

GERALD: Waarom?

CORA: Die arme schat werd verteerd door verdriet. *(zwaait met fles)* Dit is verrukkelijke sherry.

GERALD: Ga je gang, tante Cora.

CORA: Dank je, dat zal ik zeker doen. En jij?

GERALD: Voor mij is het nog te vroeg. Ik prefereer het vooruitzicht op een martini, om vijf uur.

CORA: O, ja... heerlijk. Bleek als een maagd, tenminste als jij ze maakt. *(neemt een sigaret uit haar tas)* Waar is Tracey?

GERALD: Bloemen naar het kerkhof brengen.

CORA: 't Lieve kind. Het maakt het allemaal wel veel gemakkelijker, vind je niet? Ik bedoel, dat de hele familie hier begraven ligt. 't Verwondert me altijd, dat Harriet de thee daar niet laat serveren.

GERALD: Stel het haar alsjeblieft niet voor. Is er van de week nog iets spannends in de stad gebeurd?

CORA: Even denken... lezing over Shakespeare, ben ik niet heen gegaan. Liefdadigheidsfeest van de padvinders...

GERALD: Ook niet heen gegaan.

CORA: Nee, inderdaad, het waren welpen. Enne... O, ja. Er is een man, een detective of een rechercheur bij me geweest. Het ging over de een of andere moordenaar die... *(Harriet komt op uit hall links. Zij is ver in de vijftig, streng, met een koude glimlach, als zij glimlacht. Haar ogen zijn waakzaam. Niets ontgaat haar. Als ze spreekt over geloof in geesten en dergelijke, doet ze dat heel zakelijk. Zij is eenvoudig in het zwart gekleed)*

HARRIET: Zo, Cora. Ja, ik dacht al dat ik je stem hoorde.

CORA: *(kust haar vluchtig)* Nicht Harriet, wat zie je er goed uit.

HARRIET: Ik zie er net zo oud uit als ik ben. Maar ik vind dat niet erg.

CORA: Zo zie ik er ook uit. Maar ik vind dat verdomd erg.

HARRIET: *(tegen Gerald, op wie zij dol is)* Gerald, ben je nog opgeschoten met schrijven?

GERALD: Ik heb zo lang op een leeg stuk papier zitten staren, tot ik er duizelig van werd. Toen ben ik daarmee opgehouden en in de kelder gaan werken.

HARRIET: Wat heb je daar in 's hemelsnaam gedaan?

GERALD: Ik wil Owens werk afmaken.

HARRIET: Ik heb nooit geweten dat je talent voor timmeren had. Ik hoop wel dat je voorzichtig bent op die trap. Ik waarschuwde je broer er ook altijd voor. (*ze zit op rechte stoel bij de haard*) Misschien vermoei je jezelf wel te veel, en ben je daarom de laatste tijd niet zo creatief meer. Je had gisterenavond beter niet met Tracey naar de stad kunnen gaan.

GERALD: (*tot Cora*) Ik ben met mijn nichtje naar de bioscoop geweest.

CORA: Lieve hemel, Tracey en jij zijn de laatste tijd wel aan de zwier, hè?

HARRIET: Wat bedoel je daarmee?

CORA: Een paar dagen geleden waren ze ook al in de stad. Ze zijn in de Lucky Star gesignaleerd. Aan het dansen en drinken en... (*ziet Harriets ergernis*) O, heb ik iets verkeerd gezegd? Gerald is jong, knap, heeft een behoorlijk inkomen. Waarom zou hij zich niet een beetje mogen amuseren?

HARRIET: Daar is ook geen enkel bezwaar tegen. Behalve dat hij discipline moet leren, wil hij werkelijk een succesvol schrijver worden. (*neemt breiwerk op*) Tracey met haar rusteloze energie. Ze moet zich hier wel opgesloten voelen.

GERALD: Het gekke is, dat ik geloof, dat ze het hier erg naar haar zin heeft.

HARRIET: Vind je dat zo gek? Deze plantage en dit huis zijn het mooiste uit de hele omgeving.

CORA: Ja, zeker. Het is aardig om hier eens op bezoek te komen. Maar ik zou hier toch niet graag willen wonen.

HARRIET: Beau Rivage is een van de weinige echte oude plantages, die er nog over zijn.

CORA: Ja, dat is zo. De andere eigenaren waren iets verstandiger. Toen de oliemaatschappijen hun grond wilden kopen, hebben ze er niet lang over nagedacht. En terecht.

HARRIET: Deze grond zal nooit verkocht worden, om er van die afschuwelijke boortorens op te zetten. Niet zolang mijn moeder en ik nog leven... Ja, ik denk dat Tracey het veel prettiger zou vinden met mensen van haar eigen leeftijd om te gaan.

CORA: Als je het mij vraagt, dan laten jullie hier allemaal het leven voorbijgaan. (*blik naar boven*) Verstard in het verleden. Net als zij daar. Ik probeer tenminste niets van het heden te missen. En ik ben van plan daar vrolijk mee door te gaan, met het hoofd omhoog en het hart op de tong. (*ziet Harriets amulet*) Hé, wat heb je daar om je hals? Het lijkt wel zo'n indiaans amulet.

HARRIET: (*neemt het in de hand*) Dat is het ook. Een van de plantage-arbeiders gaf het mij, vlak na Owens dood. Om kwade geesten te weren.

CORA: En je draagt het nog ook!

HARRIET: Ik geloof dat het gevaarlijk kan zijn te spotten met andere godsdiensten.

CORA: Maar, je weet toch niet wat er in dat ding zit. Ik heb wel eens gehoord wat ze daar voor gebruiken. Soms het hart van een kip of gedroogd ossenbloed of afgeknipte nagels.

HARRIET: Er zitten alleen wat kruiden in met wat aarde.

CORA: Hoe kun je hier 's nachts eigenlijk nog slapen, met al die mensen op de plantage? Zwervers, zigeuners, die nog aan zwarte magie en tovenarij doen?

HARRIET: Wie zouden er anders bereid zijn om op deze enorme suikerplantage te werken? Ik vond het nogal een ontroerend geschenk.

CORA: Geef mij maar een snoer parels.

GERALD: Tante Harriet heeft de laatste tijd weer toegegeven aan haar bovennatuurlijke neigingen. Ze beweert dat laatst op een nacht Owen terug is gekomen om haar een bezoek te brengen. (*hij neemt een glazen bol, onder doek van de schoorsteen*) En dit was zijn ruimteschip. (*neemt doek eraf*)

HARRIET: Spot er niet mee. (*Gerald gooit de bol in de lucht*) Dat is zeker geen speelgoed. Het is de sleutel naar het hiernamaals.

GERALD: (*zet bol terug*) Het spijt me. Ik ken mijn eigen kracht niet.

CORA: Arme Owen, is hij dat hele eind gekomen om te zien dat Myra hier helemaal niet is.

HARRIET: Hij kwam voor mij. Toen ik opkeek van mijn glazen bol, stond hij daar... (*wijst op de kelderdeur*) Hij had dat huisjasje aan, waar hij zo aan gehecht was. Zelfs in het donker herkende ik het. Hij had een boodschap voor mij. Bijna kon ik zijn gezicht zien, toen...

CORA: O, alsjeblieft hou erover op. Het is hier al griezelig genoeg zonder amuletten en geesten.

HARRIET: Goed, Cora, als jij er dan niet in gelooft... (*ze ziet de open luiken*) Gerald, wil jij Jenny even voor me bellen?

CORA: Ik heb haar gevraagd of ze die wou opendoen. Als je erop staat, zal ik ze wel weer dichtmaken.

HARRIET: (*naar openslaande deuren*) Nee. Ik heb Jenny uitdrukkelijk opdracht gegeven. Gerald? (*Gerald gaat naar de bel rechts van toog*)

CORA: Ik begrijp niet dat Jenny hier nog blijft. Ik bedoel, ze ligt toch niet aan de ketting... of wel? Gerald, waar gaat je boek over?

GERALD: Om heel eerlijk te zijn: Ik heb nog geen flauw idee.

CORA: Dan is het goed. De critici zullen er verrukt van zijn.

HARRIET: Ik heb hem voorgesteld de geschiedenis van Beau Rivage te schrijven. Ik heb hem grootvaders dagboek gegeven. Heb je er al iets in gelezen, Gerald?

GERALD: Het handschrift is een soort hiërogliefen, maar ik heb me erdoor geworsteld tot het incident met Charles Darcey.

COTA: *(terwijl Jenny in de hall verschijnt)* Die herinner ik me nog. Hele knappe man. Nog weduwnaar ook.

JENNY: *(kijkt haar leeg aan en dan tot Cora)* De oude mevrouw kan u nu ontvangen, Mrs. Mayhew.

CORA: Zodra ik mijn glas leeg heb. *(Jenny gaat naar openslaande deuren)* Charles Darcey. Wat heeft die een toestanden gemaakt. Tja, de arme duivel, hij had er wel het recht toe.

HARRIET: Onzin. Mijn vader kon er niets aan doen, dat die onderneming mislukte.

GERALD: *(terwijl Jenny de luiken sluit)* Volgens het dagboek dacht Darcey daar anders over. Hij kwam hier met allerlei dreigementen. Hij stuurde zelfs zo'n poppetje, doorstoken met een naald. Tenminste, grootvader dacht dat het van hem afkomstig was.

HARRIET: En kort daarna stierf jouw vader aan longontsteking...

GERALD: *(terwijl Jenny afgaat)* Dat noem ik nog eens pech. Het was niet eens voor hem bedoeld.

CORA: Zijn dood had niets met die idiote pop te maken. Hij had longontsteking en in die tijd stierf iedereen daaraan. *(kijkt naar het portret)* Ja, ik denk wel dat een boek over die ouwe het goed zou doen... Tenminste, als je eerlijk durft te zijn... *(boven wordt met een stok op de vloer gestampt)* O, ze begint ongeduldig te worden. Ik zal maar naar boven gaan.

HARRIET: Misschien wil ze haar medicijn wel hebben. Gerald, wil jij even gaan kijken?

GERALD: *(terwijl hij afgaat)* Natuurlijk, tante Harriet.

HARRIET: De manier waarop je over mijn vader spreekt, vind ik helemaal niet amusant.

CORA: *(schenkt zich nog een glas in)* Een ding moet ik toegeven: de oude boef heeft een voortreffelijke wijnkelder achtergelaten.

HARRIET: En een groot fortuin, waarvan jij ook op een dag je deel zult krijgen.

CORA: Ik was niet van plan vandaag over geld te praten. Maar nu je er toch over begint... Ik heb met de gedachte gespeeld alvast een lening te sluiten op mijn erfdeel.

HARRIET: Cora, dat kun je niet doen. Zoiets lekt zeker uit en iedereen zou er schande van spreken.

CORA: *(gaat op de sofa zitten)* Ik heb een nieuwtje, Harriet. Het is tegenwoordig geen schande meer blut te zijn, integendeel, het staat heel chic. Bovendien, wat kan het je eigenlijk schelen?

HARRIET: Heel veel, omdat jij tot de familie behoort. De naam Colby staat hoog aangeschreven in deze streek. Ik verbied je zoiets te doen.

CORA: Verbied jij mij? Laat me niet lachen.

HARRIET: *(op andere toon)* Ik wilde alleen maar zeggen, voordat je iets onherstelbaars doet, laat het mij dan weten. Dan zal ik er wel iets op verzinnen. Dat beloof ik je.

CORA: Het is duidelijk dat zij daar *(wijst naar boven)* nog lang niet van plan is het op te geven. En aangezien ik nogal gevaarlijk leef, zou ik dat liever doen met wat geld op zak.

HARRIET: *(druk breiend)* Ik heb altijd gedacht dat Mr. Mayhew jou een behoorlijk inkomen had nagelaten.

CORA: Inderdaad, hij liet me een behoorlijk sommetje na. En in minder dan geen tijd had ik een stel allercharmantste heren om mij heen, die mij ieder op hun beurt vertelden hoe ik mijn geld kon verdubbelen. Geen van die adviezen bleek doeltreffend. Maar ze waren wel charmant, die heren.

HARRIET: Arme Mr. Mayhew. Daar had hij zijn hele leven hard voor gewerkt.

CORA: Je hebt het mij nog steeds niet vergeven, wel?

HARRIET: Ik heb geen idee waar je het over hebt.

CORA: Over Mr. Mayhew. Het feit dat ik hem kreeg en niet jij. De enige man om wie je ooit iets gegeven hebt.

HARRIET: Hij was een vriend van de familie. Natuurlijk mocht ik hem graag.

CORA: *(staat op)* Ach kom, je was smoorverliefd op hem. Maar hij dacht dat je niet goed snik was. Want toen deed je al aan die spiritistische waanzin.

HARRIET: Het is wel duidelijk dat je al het een en ander gedronken had voor je vanmiddag hier kwam.

CORA: Goed, als je me niet gelooft, waarom roep je dan de geest van Mr. Carlton Mayhew niet op? Vraag het hem. *(ze trekt uitdagend de rolluiken op en roept)* Carlton.

HARRIET: *(houdt op met breien en spreekt op ijselijke toon)* Als ik jou was, zou ik hier niet mee doorgaan, Cora. Het gebeurt maar heel zelden dat ik kwaad word, maar...

GERALD: *(komt terug)* Cora, grootmoeder vraagt of je boven komt.

CORA: Ik ga meteen. Hoe is ze op het ogenblik?

GERALD: Vrij rustig. Ze had het over Owen. Ze beseft dat hij dood is

en berust erin. Ze vroeg of er nog steeds zwanen naar het meer komen. *(hij kijkt naar buiten door de openslaande deuren)* Die modderpoel had al jaren geleden dichtgegooid moeten worden.

HARRIET: Het is een meer, Gerald. Een prachtig meer. Owen was eigenwijs en koppig. Hij had met zijn zwakke hart nooit weg mogen gaan met die boot. Ik geloof dat hij er iets over wilde vertellen, toen ik hem laatst opgeroepen had, maar er kwam iets tussen en toen moest hij terug.

CORA: Alsjeblieft, Harriet. Hij had zijn oude huisjasje aan, zei je toch, hè? Die heeft hij dan zeker in een koffertje meegenomen toen hij stierf.

GERALD: Het gekke is, dat dat jasje inderdaad weg is.

CORA: Begin jij nu ook al, Gerald? *(Tracey komt door de openstaande deuren op)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto